YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS

(laajennettu kolmas jaosto)
14 päivänä maaliskuuta 1996 *

Asiassa T-134/95,

Dysan Magnetics Ltd, englantilainen yhtiö, kotipaikka Reading (Yhdistynyt kuningaskunta),

ja

Review Magnetics (Macao) Ltd, portugalilainen yhtiö, kotipaikka Macao,

edustajinaan barrister Mark Clough ja barrister Mark Brealey, Englannin ja Walesin asianajajayhteisö, asianajotoimisto Rosenblattin valtuuttamina, prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto Aloyse May, 31 Grand-rue,

kantajina,

vastaan

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehenään oikeudellisen yksikön virkamies Nicholas Khan, kotipaikka Luxemburgissa c/o oikeudellisen yksikön virkamies Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg,

vastaajana,

* Oikeudenkäyntikieli: englanti.

jossa kantajat vaativat kumoamaan ilmoituksen tiettyjä Kanadasta, Indonesiasta, Macaosta ja Thaimaasta peräisin olevia magneettilevykkeitä (3,5″ mikrolevykkeitä) koskeviin polkumyynnin vastaisiin menettelyihin ryhtymisestä (EYVL 1995 C 84, s. 4),

EUROOPAN YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN (laajennettu kolmas jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja C. P. Briët sekä tuomarit B. Vesterdorf, P. Lindh, A. Potocki ja J. L. Cooke,

kirjaaja: H. Jung,

on antanut seuraavan

määräyksen

Kanteen perustana olevat tosiseikat

1 Dysan Magnetics on tuonut yhteisöön vuosina 1994 ja 1995 3,5″ magneettilevykkeitä, jotka se oli ostanut Review Magnetics (Macao) -yhtiöltä.

2 Comité des fabricants européens de disquettes (eurooppalaisten levykkeidenvalmistajien komitea) teki komissiolle 30.9.1994 valituksen, jonka mukaan tiettyjä magneettilevykkeitä tuodaan polkumyynnillä, mistä aiheutuu merkittävää aineellista haittaa yhteisön teollisuudelle.

3 Valituksen jättämisen jälkeen komissio pani vireille tutkimuksen polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 22 päivänä joulukuuta 1994 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 3283/94 (jäljempänä asetus N:o 3283/94, EYVL L 349, s. 1) 5 artiklan nojalla. Ilmoitus tiettyjä Kanadasta, Indonesiasta, Macaosta ja Thaimaasta peräisin olevia magneettilevykkeitä (3,5″ mikrolevykkeitä) koskeviin polkumyynnin vastaisiin menettelyihin ryhtymisestä julkaistiin *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* 6.4.1995 (EYVL C 84, s. 4).

Asianosaisten vaatimukset ja asian käsittelyn vaiheet

4 Näiden seikkojen perusteella kantajat nostivat nyt käsiteltävänä olevan kanteen yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjaamoon 22.6.1995 jättämällään hakemuksella, jossa ne vaativat, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— kumoaa 6.4.1995 tehdyn komission päätöksen tiettyjä Kanadasta, Indonesiasta, Macaosta ja Thaimaasta peräisin olevia magneettilevykkeitä (3,5″ mikrolevykkeitä) koskeviin polkumyynnin vastaisiin menettelyihin ryhtymisestä;

— velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

5 Komissio teki ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjaamoon 7.9.1995 jättämässään kirjelmässä oikeudenkäyntiväitteen, jossa se vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— toteaa, että kanne on jätettävä tutkimatta;

— velvoittaa kantajat korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

6 Kantajat vaativat 25.10.1995 jättämissään oikeudenkäyntiväitettä koskevissa huomautuksissa, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin hylkää komission tekemän oikeudenkäyntiväitteen.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

7 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 114 artiklan 3 kohdan mukaan hakemuksen jatkokäsittely on suullinen, jollei ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin päätä toisin. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (laajennettu kolmas jaosto) katsoo, että sillä on riittävästi tietoa asiasta ja ettei ole syytä aloittaa asian suullista käsittelyä.

Tutkittavaksi ottaminen

Asianosaisten väitteet

8 Komissio esittää oikeudenkäyntiväitteessään, että polkumyynnin vastaiseen menettelyyn ryhtyminen ei ole sellainen toimi, josta voidaan nostaa kumoamiskanne.

Komissio viittaa yhteisöjen tuomioistuimen asiassa 60/81, IBM vastaan komissio, 11.11.1981 antamaan tuomioon (Kok. 1981, s. 2639, 9 kohta) ja ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen yhdistetyissä asioissa T-10/92, T-11/92, T-12/92 ja T-15/92, Cimenteries CBR ym. vastaan komissio, 18.12.1992 antamaan tuomioon (Kok. 1992, s. II-2667, 42 kohta) ja väittää, että polkumyynnin vastaiseen menettelyyn ryhtyminen on valmisteleva toimi, jolla ei aiheuteta peruuttamattomia muutoksia kantajien oikeudelliseen asemaan.

9 Komissio katsoo lisäksi, että koska menettelyn vireillepanemiseen kuuluu kyselylomakkeiden lähettäminen vastausten lähettämistä varten varattuine määräaikoineen ja ilmoitus siitä, että päätelmiä voidaan tehdä saatavilla olevien tietojen perusteella, on selvää, että kyseessä on vasta sen menettelyn ensimmäinen vaihe, jossa voidaan määrätä polkumyyntitulleja (ks. erityisesti yhdistetyt asiat C-133/87 ja C-150/87, Nashua Corporation ym. v. komissio ja neuvosto, tuomio 14.3.1990, Kok. 1990, s. I-719, 9 kohta). Tällaiseen menettelyyn ryhtymisen valmisteleva luonne käy komission mukaan ilmi myös siitä, että ainoastaan neuvostolla on toimivalta määrätä lopullisia tulleja (ks. julkisasiamies Mischon em. yhdistetyissä asioissa Nashua Corporation ym. v. komissio ja neuvosto tekemä ratkaisuehdotus, Kok. 1990, s. I-742).

10 Komissio muistuttaa lisäksi, että perustamissopimuksen 85 ja 86 artiklan soveltamisesta 6 päivänä helmikuuta 1962 annetun ensimmäisen neuvoston asetuksen N:o 17 (EYVL 1962, 13, s. 204, jäljempänä asetus N:o 17) 14 artiklan 3 kohdan nojalla tehty päätös, jossa määrätään, että yrityksen on alistuttava tutkimuksiin, on toimi, jota vastaan voidaan nostaa kanne, koska siinä asetetaan kyseiselle yritykselle velvollisuus toimia yhteistyössä ja jos se kieltäytyy tästä, sille voidaan asettaa asetuksen 16 artiklan mukainen uhkasakko. Komissio toteaa lisäksi, että toisin kuin asetuksessa N:o 17, asetuksessa N:o 3283/94 ei anneta komissiolle tutkintavaltuuksia. Tämän vuoksi yhteisön alueella sijaitsevilta tai kolmansissa maissa olevilta yhtiöiltä voidaan saada tietoja polkumyyntiä koskevassa tutkimuksessa vain niiden suostumuksella.

11 Komissio viittaa asiassa Cimenteries CBR ym. vastaan komissio annettuun tuomioon (mainittu edellä 47 kohdassa) ja väittää, että päätöksellä, jossa todettiin, että

tietty viejä oli laiminlyönyt yhteistyövelvoitteensa samoin kuin lukuisilla muilla tutkimuksen suorittamistapaa koskevilla päätöksillä ei voi olla oikeudellisia vaikutuksia, ellei niissä määrätä polkumyyntitulleja ja tällaisissakin tapauksissa vasta näiden tullien määräämisen jälkeen. Tämän lisäksi menettelyihin ryhtyminen ei pakota niiden kohteena olevia yrityksiä, kuten ei väitetiedoksiannon vastaanottajiakaan, muuttamaan kauppatapojaan (em. asia IBM v. komissio, tuomion 19 kohta). Kauppatapojen muuttaminen ei ole seurausta menettelyyn ryhtymisestä, koska päätös määrätä tai olla määräämättä polkumyyntitulleja riippuu siitä, mihin tulokseen tutkimuksessa päädytään ja siitä, onko todettu, että menettelyn vireillepanoa edeltävistä kauppatavoista on aiheutunut haittaa.

12 Lopuksi komissio esittää, että vaikka katsottaisiin, että polkumyynnin vastaiseen menettelyyn ryhtyminen on päätös, josta voidaan nostaa kanne, se ei koske kantajia suoraan ja erikseen. Se huomauttaa, että ilmoituksessa polkumyynnin vastaisiin menettelyihin ryhtymisestä mainitaan tuote ja kyseiset maat, mutta siinä ei yksilöidä vienti- tai tuontiyritystä. Komissio katsoo tämän vuoksi, että koska menettelyihin ryhdyttäessä ei voitu vielä määritellä eikä näyttää toteen asianosaisten lukumäärää tai henkilöllisyyttä, kanteen kohteena oleva toimi ei voinut koskea ketään suoraan ja erikseen (yhdistetyt asiat 106/63 ja 107/63, Toepfer ja Getreide-Import v. komissio, tuomio 1.7.1965, Kok. 1965, s. 525 ja 533).

13 Kantajat väittävät, että päätös polkumyynnin vastaiseen menettelyyn ryhtymisestä on toimi, josta voidaan nostaa kanne ja ne viittaavat tämän osalta yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytäntöön sellaisia komission päätöksiä vastaan nostettujen kanteiden tutkittavaksi ottamisesta, joilla on pantu vireille EY:n perustamissopimuksen 93 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu valtion tukea koskeva menettely (asia C-312/90, Espanja v. komissio, tuomio 30.6.1992, Kok. 1992, s. I-4117, 21—23 kohta; asia C-47/91, Italia v. komissio, tuomio 30.6.1992, Kok. 1992, s. I-4145, 27—29 kohta). Kantajien mukaan menettelyihin ryhtyminen on komission lopullinen kannanotto (em. asia IBM v. komissio, 11 ja 12 kohta; em. asia Espanja v. komissio, 21—23 kohta; em. asia Italia v. komissio, 27—29 kohta), jolla on oikeudellisia vaikutuksia kantajien etuihin (asia 22/70, komissio v. neuvosto, tuomio 31.3.1971, Kok. 1971, s. 263, 42 kohta; em. asia IBM v. komissio, 9 kohta) siksi, että ne muuttavat ilmeisellä tavalla heidän oikeudellista asemaansa.

14 Kantajat väittävät, että päätös ryhtyä polkumyynnin vastaiseen menettelyyn muodostaa tutkimuksen oikeudellisen perustan. Niiden mukaan tutkimuksen vireillepaneminen on muuttanut ilmeisellä tavalla heidän oikeudellista asemaansa, koska niille on lähetetty menettelyihin ryhtymisen jälkeen kyselylomakkeet (asetuksen N:o 3283/94 6 artiklan 2 kohta), joihin niiden on täytynyt vastata 40 päivän määräajassa. Lisäksi yrityksiin voidaan tehdä tarkastuskäyntejä (asetuksen N:o 3283/94 16 artikla) ja jos ne kieltäytyvät yhteistyöstä, komissio voi määrätä niille korotetun polkumyyntitullin (asetuksen N:o 3283/94 18 artikla).

15 Kantajat väittävät, että päätös polkumyynnin vastaiseen menettelyyn ryhtymisestä voidaan rinnastaa asetuksen N:o 17 14 artiklan nojalla tehtyyn komission päätökseen tutkimuksiin ryhtymisestä, joka on toimi, josta voidaan nostaa kanne (yhdistetyt asiat 46/87 ja 227/88, Hoechst v. komissio, tuomio 21.9.1989, Kok. 1989, s. 2859). Kantajien mukaan asetuksen N:o 3283/94 5 artiklan mukaisesti menettelyihin ryhtymistä koskevan päätöksen on perustuttava riittäviin todisteisiin nimenomaan siitä syystä, että tällä päätöksellä tutkimukset saadaan vireille ja komissio voi sen perusteella tehdä tarkastuksia ja määrätä seuraamuksia.

16 Kantajat esittävät lisäksi kolme perustetta sen tueksi, että polkumyyntiä koskevan menettelyn vireillepaneminen on niiden mukaan lopullinen toimenpide. Ensinnäkin komissiolla on velvollisuus toimia valituksen johdosta: sen on hylättävä valitus, jos polkumyyntiä tai haittaa koskevat todisteet ovat riittämättömät (asetuksen N:o 3283/94 5 artiklan 7 kohta) tai sen on ryhdyttävä polkumyynnin vastaiseen menettelyyn, jos on riittävästi todisteita (asetuksen N:o 3283/94 5 artiklan 9 kohta). Toiseksi menettelyn vireillepanemista koskeva päätös on se oikeudellinen perusta, jonka nojalla komissio voi käyttää asetuksen N:o 3283/94 mukaista toimivaltaansa tehdä tutkimuksia tai määrätä seuraamuksia ja kolmanneksi 5 artiklassa mainittujen edellytysten tarkoituksena on suojata viejiä perusteettomilta valituksilta. Kantajat vetoavat asiassa C-216/91, Rima Eletrometalurgia vastaan neuvosto, 7.12.1993 antamaan tuomioon (Kok. 1993, s. I-6303, 16 kohta), jossa yhteisöjen tuomioistuin totesi, että "polkumyynnin vastaiseen menettelyyn ryhtyminen — — on aina sidoksissa siihen, onko olemassa riittävästi näyttöä polkumyynnistä ja siitä

aiheutuneesta haitasta" ja kantajat väittävät, että mahdollisuus nostaa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanne sellaisesta asetuksesta, jolla määrätään lopullinen polkumyyntitulli, ei ole riittävä suoja asetuksen N:o 3283/94 5 artiklan rikkomista vastaan.

17 Kantajat katsovat, että kanteen kohteena oleva toimi on osoitettu niille. Ne väittävät, että se koskee niitä joka tapauksessa suoraan ja erikseen. Tämän osalta ne esittävät, että Review Magnetics (Macao) vie polkumyynnin kohteena olevaa tuotetta, että Dysan Magnetics on Review Magnetics (Macao) -yhtiöön etuyhteydessä oleva maahantuoja ja että komission vientihintojen määrittäminen perustuu Dysan Magneticsin sille toimittamiin tietoihin (yhdistetyt asiat 239/82 ja 275/82, Allied Corporation ym. v. komissio, tuomio 21.2.1984, Kok. 1984, s. 1005, 10—15 kohta; yhdistetyt asiat C-305/86 ja C-160/87, Neotype Techmashexport v. komissio ja neuvosto, tuomio 11.7.1990, Kok. 1990, s. I-2945, 20 ja 21 kohta; asia 279/86, Sermes v. komissio, määräys 8.7.1987, Kok. 1987, s. 3109, 14—17 kohta).

18 Kantajat lisäävät vielä, että asetuksen N:o 3283/94 5 artiklassa niille taataan suojelu, jonka tehokkuus edellyttää, että "perusteettomia tutkimuksia" ei panna vireille. Kantajien mukaan tämän suojelun perusteella voidaan tehdä ero polkumyynnin vastaiseen menettelyyn ryhtymistä koskevan päätöksen ja kilpailumenettelyyn liittyvän väitetiedoksiannon välillä. Kantajat väittävät, että valitus, josta annettiin kanteen kohteena oleva päätös on vain valokopio aikaisemmasta valituksesta ja ne katsovat, että niille 5 artiklan perusteella kuuluvia oikeuksia loukattaisiin peruuttamattomasti, jos niiden täytyisi alistua tällaiseen perusteettomaan tutkimukseen.

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

19 EY:n perustamissopimuksen 173 artiklan neljännen kohdan perusteella nostetussa kanteessa vaaditaan kumoamaan komission tekemä "päätös" Kanadasta, Indonesiasta, Macaosta ja Thaimaasta peräisin olevia magneettilevykkeitä koskeviin polkumyynnin vastaisiin menettelyihin ryhtymisestä.

20 Sen ratkaisemiseksi, voidaanko tämä kanne ottaa tutkittavaksi, on muistutettava, että sellaiset toimenpiteet, joilla on sitovia oikeudellisia vaikutuksia kantajien etuihin siksi, että ne muuttavat ilmeisellä tavalla heidän oikeudellista asemaansa, ovat perustamissopimuksen 173 artiklan mukaisia toimia tai päätöksiä, joista voidaan nostaa kumoamiskanne. On todettava, että useassa vaiheessa laadittavista toimista voidaan nostaa kanne periaatteessa vain silloin, kun niillä vahvistetaan lopullisesti toimielimen kanta tässä menettelyssä; tämä ei koske väliaikaisia toimenpiteitä, joiden tarkoitus on valmistella lopullista päätöstä (ks. em. asia IBM v. komissio, tuomion 8 kohta ja sitä seuraavat kohdat; asia T-64/89, Automec v. komissio, tuomio 10.7.1990, Kok. 1990, s. II-367, 42 kohta; em. asia Cimenteries CBR ym. v. komissio, tuomion 28 kohta; asia T-186/94, Guérin automobiles v. komissio, tuomio 27.6.1995, Kok. 1995, s. II-1753, 39 kohta).

21 Käsiteltävänä olevassa asiassa on ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiana arvioida, onko kanteen kohteena olevalla toimella kantajien etuihin vaikuttavia oikeudellisia vaikutuksia vai onko se vain valmisteleva toimi, jonka lainvastaisuuteen voitaisiin puuttua vasta lopullista päätöstä koskevan kanteen yhteydessä, mikä varmistaisi asianosaisten riittävän suojelun (asia 53/85, Akzo Chemie v. komissio, tuomio 24.6.1986, Kok. 1986, s. 1965, 19 kohta; em. asia Cimenteries CBR ym. v. komissio, tuomion 31 kohta). Vain sellaisilla toimilla, jotka vaikuttavat suoraan ja peruuttamattomasti kyseessä olevien yritysten oikeudelliseen asemaan voidaan oikeuttaa kumoamiskanteen ottaminen tutkittavaksi jo ennen hallintomenettelyn päättymistä (em. asia Cimenteries CBR ym. v. komissio, tuomion 42 kohta).

22 Asetuksen N:o 3283/94 säännöksistä käy ilmi, että komission tehtävänä on suorittaa polkumyyntiä koskevat tutkimukset ja ratkaista näiden tutkimusten perusteella menettelyn päättämisestä tai jatkamisesta; jälkimmäisessä tapauksessa komissio päättää väliaikaisista toimenpiteistä ja tekee neuvostolle ehdotuksen lopullisista toimista. Neuvostolle kuuluu sitä vastoin asian lopullinen ratkaiseminen. Neuvosto voi kieltäytyä tekemästä päätöstä, jos se ei ole samaa mieltä komission kanssa tai se voi tehdä päätöksen komission ehdotusten mukaisesti.

23 Edellä esitetystä seuraa, että koska komission osuus sisältyy neuvoston päätöksentekomenettelyyn (asia 256/84, Koyo Seiko v. neuvosto ja komissio, määräys 8.5.1985, Kok. 1985, s. 1351, 3 kohta; asia 299/85, Tokyo Juki Industrial v. neuvosto ja komissio, määräys 15.10.1986, Kok. 1986, s. 2965 ja 2967; asia 150/87, Nashua Corporation ym. v. neuvosto ja komissio, määräys 11.11.1987, Kok. 1987, s. 4421, 6 kohta; asia C-156/87, Gestetner Holdings v. neuvosto ja komissio, tuomio 14.3.1990, Kok. 1990, s. I-781, 7 kohta), komission "päätös" polkumyynnin vastaiseen menettelyyn ryhtymisestä on puhtaasti valmisteleva toimi, jolla ei voi olla välittömiä ja peruuttamattomia vaikutuksia kantajien oikeudelliseen asemaan.

24 Tällaista johtopäätöstä ei voida asettaa kyseenalaiseksi toisaalta asetuksen N:o 17 14 artiklan nojalla tehtyjä komission tutkimuspäätöksiä ja toisaalta perustamissopimuksen 93 artiklan 2 kohdassa säädetyn valtion tukiin liittyvän menettelyn vireillepanemista koskevan oikeuskäytännön perusteella.

25 Silloin kun kyseessä ovat tarkastuspäätökset, on korostettava, että sen lisäksi, että tällaisia päätöksiä vastaan nostettavasta kanteesta on nimenomaisesti säädetty asetuksen N:o 17 14 artiklan 3 kohdassa, asetus N:o 3283/94 eroaa asetuksesta N:o 17, koska siinä ei anneta komissiolle minkäänlaista toimivaltaa pakottaa kyseiset yritykset alistumaan tutkimuksiin. Tämän lisäksi on todettava, että yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännöstä käy ilmi, että toisin kuin asetuksen N:o 17 14 artiklan nojalla tehty tutkimuspäätös, komission "päätös" panna vireille menettely sen toteamiseksi, että perustamissopimuksen 85 ja/tai 86 artiklaa on rikottu, ei ole sellainen perustamissopimuksen 173 artiklan mukainen toimi, josta voidaan nostaa kanne (em. asia IBM v. komissio, tuomion 21 kohta).

26 Silloin kun kyseessä ovat perustamissopimuksen 93 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun menettelyn vireille panemista koskevat päätökset, on huomioitava, että yhteisöjen tuomioistuin on katsonut, että päätös tällaisen menettelyn vireillepanemiseksi

sisälsi tuen määrittelyn ja siihen liittyvän menettelyn valinnan ja sillä oli näin ollen lopullisia oikeudellisia vaikutuksia, kuten erityisesti odotettavissa olevan tuen peruuttaminen (em. asia Espanja v. komissio, tuomion 24 kohta ja em. asia Italia v. komissio, tuomion 30 kohta). Yhteisöjen tuomioistuin on katsonut, että myöhemmin tehty komission päätös, jossa todetaan, että tuki on yhteensopiva perustamissopimuksen kanssa ja mahdollisuus nostaa kanne sellaisesta komission päätöksestä, jolla se toteaa, että tuki ei ole yhteensopiva perustamissopimuksen määräysten kanssa, eivät voi poistaa niitä peruuttamattomia seurauksia, joita tuen maksamisen viivästymisestä aiheutuu (em. asia Espanja v. komissio, tuomion 22 ja 23 kohta ja em. asia Italia v. komissio, tuomion 28 ja 29 kohta; em. asia Cimenteries CBR ym. v. komissio, tuomion 46 kohta).

27 Edellä mainituista tilanteista poiketen polkumyynnin vastaisen menettelyn vireillepano ei voi vaikuttaa välittömästi ja peruuttamattomasti kyseisten yritysten oikeudelliseen asemaan. Tästä syystä menettelyn vireillepano ei johda automaattisesti polkumyyntitullien määräämiseen, kuten edellä on todettu. Menettely voidaan päättää ilman toimenpiteisiin ryhtymistä (asetuksen N:o 3283/94 9 artikla). Lisäksi polkumyyntiä koskevan tutkimuksen kohteena olevia yrityksiä ei pakoteta muuttamaan kauppatapojaan menettelyn vireillepanon vuoksi eikä niitä voida pakottaa toimimaan yhteistyössä tutkimuksen suorittamiseksi, kuten asetuksen N:o 17 mukaisessa menettelyssä sen toteamiseksi, että perustamissopimuksen 85 ja/tai 86 artiklaa on rikottu.

28 Tämän vuoksi polkumyynnin vastaiseen menettelyyn ryhtymistä ei voida pitää luonteensa ja vaikutustensa perusteella perustamissopimuksen 173 artiklassa tarkoitettuna päätöksenä, jota vastaan voidaan nostaa kumoamiskanne.

29 Kaikesta edellä esitetystä seuraa, että kanne on jätettävä tutkimatta, ilman että on tarpeen lausua siitä, koskeeko kanteen kohteena oleva toimi kantajia suoraan ja erikseen.

Oikeudenkäyntikulut

30 Työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska kantajat ovat hävinneet vaatimuksensa, ne on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN
(laajennettu kolmas jaosto)

on määrännyt seuraavaa:

1) Kanne jätetään tutkimatta.

2) Kantajat velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Annettiin Luxemburgissa 14 päivänä maaliskuuta 1996.

H. Jung — C. P. Briët

kirjaaja — laajennetun kolmannen jaoston puheenjohtaja